

# ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

16 Ἰουλίου 1878

Τόμος Ἑκτος

Συνδρομὴ ἑτήσια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἀρροῦνται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους· καὶ εἶναι ἑτήσιαι.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΗΤΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ  
ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΑΜΑΛΙΑΣ

*Amalia*

Ο ΔΥΣΜΟΡΦΟΣ

[Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, ὑπὸ \* K.]

Συνίημα· 181 σελ. 442.

Ἐνδεκα ἔτη εἶχον παρέλθει, ὁπότε αἴφνης ἦλθον διαταχθεὶς ἐκ Παρισίων διὰ τὰς ἀναγκάς ἐν τῷ πύργῳ προπαρασκευαῖς πρὸς ὑποδοχὴν τῆς οἰκογενείας.

Ὡραίαν τινὰ ἐσπέραν τοῦ Ἰουλίου μακρὰ σειρὰ ἀμαξῶν ἀνῆρχετο τὴν μεγάλην ὁδὸν τῆς Καρστώνης, ἣ δὲ κατοικία τῶν Βρανδῶνων ἀποκατέστη ἐκ νέου ζωηρὰ καὶ θορυβώδης.

Ἐν τούτοις τὴν φορὰν ταύτην ἡ κίνησις δὲν προήρχετο ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν προσκεκλημένων ἄκρων κορυφῶν, ἀλλ' ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπειῶν τῆς δημιουργίας: πάντων ἐκείνων τῶν ὄντων, ἅτινα μία μεγάλη οἰκογένεια μετὰ μακρὰν αὐτῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμονῇ ἐπαναφέρει ἀείποτε ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῆς. Παιδαγωγοὶ ἐκ Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Ἰταλίας, ἡ θαλαμηπόλος τῆς μιλαίδης καὶ ἡ Ἑλβετὶς τροφὸς τῶν κορασίδων, ὁ Γάλλος θαλαμηπόλος τοῦ μιλόρδου καὶ ὁ Γάλλος μάγειρος τοῦ μιλόρδου, καὶ... πῶς νὰ εἶπω; ὁ διευθυντὴς τῆς συνειδήσεως (ὁ πνευματικὸς) τῆς μιλαίδης, φλυαρῶν εἰς κακὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ ἐπὶ μακρὸν ἐξετάζων τὰς εἰκόνας, ὁ ξένος ἐπόπτης τοῦ λόρδου Λουδοβίκου, ὁ Ἀλβανὸς ἀκόλουθος τῆς μητρὸς του, κ. τ. λ., κ. τ. λ.

Ὅλος ὁ κόσμος οὗτος ἐπλήρου θορύβου καὶ σκανδάλου τὰ ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνου σιωπηλὰ τοῦ πύργου διαμερίσματα. Δὲν ὁμιλῶ περὶ τῶν διαφόρου εἶδους καὶ πάσης ἐργασίας ὑπηρετῶν καὶ θεραπόντων, θεραπαινίδων δευτέρας τάξεως, ἀνησυχῶν ἀνθρώπων, ἕνεκα τῶν ὁποίων καθίστατο ἡ οἰκία αὕτη ἀληθὴς πυργοποιΐα, μεθ' ὅλας τὰς φαινομένας αὐτῆς ἀπαιτήσεις καὶ τὴν ὑψη-

λὴν περιωπὴν. Ἄπας οὗτος ὁ ὄχλος τῶν δούλων ἦτο τετράκις πολυαριθμότερος τοῦ δέοντος, μὴ ἐπαγρυπνούμενος δὲ παρεδίδοτο εἰς πᾶσαν ὑπερβολήν. Οἱ μὲν ξένοι ἤριζον ἀδιακόπως, οἱ δ' ἐντόπιοι παρεπονούντο. Ζηλοτυπία, δκνηρία παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τοῦ σταύλου καὶ τοῦ προθαλάμου, διαφθορὰ καὶ καταχρήσεις παρὰ τῷ ἐπιστάτῃ καὶ τῷ οἰκονόμῳ... Ταχέως δὲ ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ κρίνω καὶ τοὺς κυρίους.

Ἡ μαρκεσία μὲ ὑπεδέχθη μετὰ μεγάλης τρυφερότητος... φαινομενικῶς μόνον εἶχε προσπαθήσει πάντοτε—ἀγνοῶ διὰ τίνα λόγον—ὅπως μὲ ἀναγκάσῃ νὰ λησμονήσω, ἕνεκα τῶν δειγμάτων τῆς εὐνοίας δι' ἣν μὲ ἐπλήρου, τὰς μετὰ τῆς μακαρίτιδος μαρκεσίας Βρανδῶνων ἀρχαίας φιλικὰς σχέσεις μου, μεταχειριζομένη με ὡς ἐν τῶν σημαινόντων ἐν Καρστόνῃ προσώπων. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου οἱ ἱατροὶ εἶναι συνήθως προνομιοῦχοι παρὰ ταῖς μεγάλας κυρίας.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς συνδιαλέξεως μὲ ἡρώτησεν ἂν ἐπεθύμουν νὰ ἴδω τὰ παῖδιά, ἀνοίγουσα δὲ ὑελίνην θύραν, μὲ ὠδήγησε πρὸς ἐξωτερικὴν κλίμακα, κάτωθι τῆς ὁποίας ἐξηπλοῦτο ὁ κήπος τῶν παιδικῶν διασκεδάσεων, ἀπέραντος χλοερὰ ἔκτασις περικυκλωμένη ὑπὸ μεγάλων δένδρων καὶ κεκοσμημένη ὑπὸ πλατειῶν σειρῶν ἀνθέων. Ἦτο τὸ διὰ τὰ παιγνίδια τῶν παιδιῶν προωρισμένον ἰδίως μέρος.

Θορυβώδεις γέλωτες ἦσαν οἱ πρῶτοι ἤχοι, οἱ ἐλκύσαντες τὴν προσοχήν μου. Οἱ γέλωτες οὗτοι προήρχοντο ἀπὸ ὁμίλου νεανίδων συνοδευμένων ὑπὸ δύο ἢ τριῶν νέων γυναικῶν, τῶν ὁποίων ἡ ξενικὴ ἐνδυμασία, τὸ ὕφος καὶ ἡ καθόλου στάσις ὑπεδείκνυνον ἀμέσως τὴν γαλλικὴν ἢ ἰταλικὴν ἐθνικότητα.

Οὐδεμία τῶν νεανίδων ἐκείνων ἦτο ὠραία· ἦσαν ὠχρὰ καὶ ἀγέρωχοι τὴν φυσιογνωμίαν. Εἶχον ἐν τούτοις λεπτότατον δέρμα, ὠραίους μέλανας ὀφθαλμοὺς ὁμοιάζοντας μὲ τοὺς τῆς μητρὸς αὐτῶν, τοξοειδεῖς ὀφρῦς, καὶ θαυμασίους μαύρους βοστρύχους. Μεθ' ὅλα ταῦτα, οἱ χαρματῆρες αὐτῶν, εἰ καὶ κανονικοὶ, οὐδὲν ἐξέφραζον, ἔστερημένοι παντὸς θελγήτρου καὶ παντὸς κάλλους.

Εὗρον αὐτὰς ὑποκριτικὰς καὶ ἐπιτετηδευμένας, ἐξεπλάγην δὲ διὰ τοὺς ἀναρμόστους εἰς τὴν ἡλικίαν των τρόπους, διὰ τὴν ἐντελὴ εὐκολίαν,